

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De conditionibus ad votum, cum subiectionis bonorum & fructum, tum
paupertatis, pertinentibus. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Bonem soluti sint, liberisque illorum naturam acquisierint, qui nulla residendi necessitate sunt adstrici; eorundem quoque partes conditionemque sequantur, neccesse est.

Si qui ruribus Oblati nulli residendi iure Ecclesiae addicti, Reuerendiss. Archiepiscopo iubete beneficium aliquod ecclesiasticum post suscepient, cui residendi munus debatur; hi quippe cum in illorum classem, qui residendi vinculo sunt adstrici, adscripti iam sint propter beneficij illius adepctionem; eorundem deinceps conditionem natum sequi debent.

Hac igitur diligenissimè, perpetuoque seruent atque præstant Oblati, qui se obedientiæ voto Reuerendissimo Archiepiscopo manciparunt.

Verum si quis perfectioris vitæ desiderio incensu, quod suscepit huius instituti studijs, officijs, atque exhortationibus liberius scipsum dedit, vel paupertatem etiam vovere, vel saltem externorum bonorum quorumcunque, sive laicalium, sive ecclesiasticorum, que quomodo, vel in præsentia habet, vel in futurum habebit, reddituumque ex bonis illis proficiscentium administrationem & usum omnem, seruato possessionis ac dominij, ut dicunt, iure, obedientiæ voto subiecte velit; & hoc quoque reddituum subjectionis, aut paupertatis votum, explorata illius mente, planeque perspecto constantis animi desiderio, vel in ipso voti obedientiæ tempore, vel alio deinceps Archiepiscopus suscipiat.

Hic enim votis obstricti Oblati, tum faciliorē perfectionis acquirendæ viam ingredi, tum sacerdotalibus curis omnibus soluti, vniuersæ congregationis spiritualia bona atque incrementum liberius atque impensu procurare poterunt.

Si quis igitur paupertatem vovere voluerit, tunc voti formula talis sit.

E G O N. Dei benignitate & misericordia in sanctissimi Patris nostri Ambrosij Oblatorum numerum adscriptus, perfectioris nunc vitæ desiderio ductus, coram diuina Majestate spondeo ac voueo, me ex huiusc congregationis instituto, paupertatem perpetuam

seruaturum.

Quod si bonorum tantum subjectione vovere voluerit, eadem seruetur voti formula; nisi quod pro postremis illis verbis. Spondeo, ac voueo, me ex huiusc congregationis instituto paupertatem perpetuam seruaturum, haec erunt subdenda. Bonorum quorumcunque, sive laicalium, sive ecclesiasticorum, que aut in præsentia possideo, aut ab me in posterum quovis nomine peruenient ac pertinebunt, fructuumque pariter atque reddituum ex iis bonis præuenientium administrationem, curam, & omnem usum (salvo tamen iure possessionis, ac dominij) Reuerendissimi D. Archiepiscopi obedientiæ ad huiusc congregationis præscriptum subiacio, addico; & ita voueo.

De conditionibus ad votum, cum subjectionis bonorum & fructuum, tum paupertatis, pertinentibus.

Cap. V.

V Erum quod ad subjectionis bonorum fructuumque votum attinet, & illud quoque decernitur: per huiusmodi votum non prohiberi Oblatos, quominus alia etiam bona, quovis nomine, titulove, ac iure acquirere & consequi possint; aut quominus Archiepiscopo iubente, quodvis ecclesiasticum beneficium, sive illud residendi munere obstrictum sit, sive liberum, suscipere, & retinere valeant: Sed istiusmodi tamen omnia bona, atque beneficia, eorumque fructus omnes eandem fortiori subjectionis legem, que superioribus imposita est, eodemque tenori voto.

Qui verò paupertatem voverunt, illorum votum in hac congregazione duas habere conditiones annexas declaratur: quarum una est quodquaque qui ita vident, quominus bona aliqua, sive mobilia, sive immobilia, fructusve eorum, aut quo modo acquisitos redditus possideant proprio nomine, vel voti prohibentur; ipsi tamen bonorum omnium, fructuum, ac iurum quorumcunque, que quovis nomine titulove ad eos spectare alioqui possunt, non suo quidem proprio, sed congregationis nomine, ad-

Sf 4 mini-

ministracionis capaces censeantur: cum præsertim eorum loco ipsa succedat congregatio, cui sanè omnia per eos aequa bona iuraque annexa statim intelligentur: quæ cum priuilegio Santissimi D. N. Gregorij XIII. omni legatorum, donationum, dispositio numque omnium quocunque nomine, & à quibusvis pijs hominibus proficiscentium capax facta sit; eorum quoq; Oblatorum loco ac nomine, qui paupertatis voto adstricti sunt, sacerdediti vim habere, sobrogataque conferi decernitur, quibusunque bonis quacunque ratione iureque ad illos spectantibus.

Altera conditio est, quod voentes posunt absq; voti solutione, vel prævaricatione, immo debeat omnino Archiepiscopo iubente quocunque beneficiū recipere, quod animarum curam tituli nomine exercendam coniunctam habeat: cum præsertim ea conditione, & eo animo nuncupandum esse eiusmodi votum, talemque nuncupatum naturam seruare debere sanciatur, vt sponte suscipiendo quidem beneficium, vt diximus, facultatem voenti adimat, eum tamen non impedit, quin ab Archiepiscopo iussus, recipere possit, ac debeat.

Cæterum, cum in hoste homines huiusmodi conferentur beneficia; tum voti paupertatis quo illi obstringebantur, in votum subiectionis illico commutatum censeatur, atque homines ipsos eorum ordini adscriptos iam esse, qui fructuum & bonorum subiectionem ex congregacionis instituto præstare debent.

Quaque itis quidem qui huiusmodi paupertatis voto tenentur, non sint danda ecclesiastica beneficia sine magna ab Archiepiscopo adhibenda cautione. Cum enim hi quasi fundamenta quædam & bases congregacionis sint; istos ipsos & in ædibus sancti Sepulcri, & in alijs eiusdem generis perpetuè commorari, & ad vnumquaque officij genus quocunque tempore, cum in Ciuitate tum in Diocesti promptè exequendum, liberos esse, & expeditos maximè decet.

De ratione administrationis fructuum
Archiepiscopi obedientiæ subiectorum. Cap. VI.

Neque verò fructus Reuerendissimi Archiepiscopi obedientiæ subiecti in alium vsum impendi conuertive debent, quām aut in subleuanda inopia & indigentia ipsorum Oblatorum, eorumque consanguineorum vel affinum: aut in iis rebus iuuandis ac præstandis, quæ ad quolibet congregacionis vius pertinent, aliave pia opera.

De ratione votorum supra expositorum. Cap. VII.

A T verò duplex votum supra expositorum, siue fit obedientiæ tantum, siue subiectionis bonorum, paupertatis; non solenne, sed simplex & dicatur, & habeatur, etiam si coram pluribus testibus, publicisque & solennibus adhucitatis cæremonijs celebretur.

De facultate, & ratione excludendi Oblatos à congregatione. Cap. VIII.

Quemadmodum verò multiplicibus ministerijs, varijsque operibus Oblatos, quamplurima pie tatis & charitatis semina spargentes, vberimosque fructus inde colligentes, & vniuersæ Mediolanensi Ecclesiæ plurimo adiumento, & congregatiōnē ipsi incredibili ornamento perpetuò fore, & præterea vniuersæ quoque congregatiōni charissimos futuros esse haud dubium est: ita sanè si quis eorum (quod Deus auerat) sui muneris & dignitatis oblitus, propriamque & aliorum salutem negligens, atque constitutionibus suis congregatiōnis non parens, socordie & vitijs se tradiderit, vnde alij quidem scandalo, congregatiōni verò dedecorūt; hunc à congregatiōne excludendum esse inficiandum non est, qua ratione enim tuendi corporis casu, corrupta, morboque marcescentia membra præcidere securaque aliquando oportet; eadem nempe conferuanda congregatiōnis gratia, si qui ex Oblatis